

פלאי התורה

♦ הפלאות המדהימות ביותר מכל פלאי תבל ♦

בס"ד | גליון ע"ד | פרשת אמור | חודש אייר, המסוגל לרפואה | ת'הא ש'נת פ'לאות ב'תורה |

♦ הקשר לפרשה ♦

כתוב בפרשה (כ"ג, ט"ו) - וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. וכתב האור החיים הק' שם, וז"ל ק - ובדרך רמז באומרו 'וספרתם' על דרך אומרם ז"ל, כי נשמות עם בני ישראל הם בבחינת הלוחות, ובאמצעות תחלואי הנפש וטומאת התיעוב יתלכלכו ויחשיך אורם, ואמרו רבותינו ז"ל (תנחומא תשא כ"ו), כי הלוחות של 'ספרינו' היו, לזה אמר 'וספרתם לכם', פירוש באמצעות מנין זה אתם מאירים כספרינו את עצמיכם עכ"ל, [וע"ע מש"כ עוד בזה במדור 'פרפראות הפלאות'].

♦ נושא השבוע ♦

חידות נפלאות
בהלכות "ספירת
העומר"

פלאי הפרשה והמועדים

חידות נפלאות בעניני הפרשה והמועדים

חידוד ג'

איך יתכן, "אדם גדול בר חיובא ספר ספירת העומר בזמן הנכון ובמספר הנכון ואמר כל הנוסח יומי ושבועי", וגם כיון לשם מצוה, ואעפ"כ לא יצא ידי חובת מצות 'ספירת העומר'?

תשובה: מדובר באופן שספר "ימים ושבועות" כדן, אבל הוא לא הבין מה שהוא אומר, ולכן לא יצא זה ידי חובת מצוות "ספירת העומר", וכמו שכתב המגן אברהם (סימן תפ"ט סק"ב) - דאפילו אם ספר "בלשון הקודש" אינו יוצא ידי"ח אם אינו מבין מה שאומר ואין זה ספירה, והו"ד להלכה במשנה ברורה (שם סק"ה, ועיין בסק"ג שם שכתב סברא זו לגבי 'ספירת העומר בברכה' ע"י נשים, וע"ע בשער הציון שם סק"ו). וע"ע מש"כ עוד בזה בקובץ הנפלא "אינטערסאנט" לחודש אייר במדור החידות.

חידוד א'

חידוד נפלא מהגאון הגדול רבי אריה יהודה לייב שטיינמן זצ"ל - איך יתכן, כאשר יבנה בית המקדש, מצוות "ספירת העומר" עדיין תהיה רק מדרבנן (הובא בקונטרס הנפלא "ובלכתך בדרך" מהרה"ג רבי יהודה אריה דינר שליט"א)?

תשובה: אם יבנה הבית המקדש בין פסח לשבועות, מכיון שלא הביאו קרבן העומר, ממילא תהיה הספירה רק מדרבנן, משום שאין כאן "מיום הביאכם את עומר התנופה".

חידוד ב'

איך יתכן, כמה אופנים, ראובן אמר לחבירו שמעון בליל ל"ג בעומר לפני מעריב "היום ל"ג בעומר", ואעפ"כ הוא יכול לחזור ולספור בברכה באותו לילה, ואף שנפסק בשו"ע (או"ח סימן תפ"ט סעיף ד') - דבאופן זה אינו יכול לחזור ולספור בברכה?

תשובה: אופן א' - אם אמר לחבירו "תתרום ח"י רוטל משקה, כי היום ל"ג בעומר" ויש ענין גדול לתרום ח"י רוטל משקה ביומא דהילולא של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, או שאמר לחבירו "אין אומרים תחנון היום, כי היום ל"ג בעומר", יכול לחזור ולספור אחר כך בברכה, כי כוונתו לא היה לספירה אלא לבטא את גודל קדושת היום (כ"כ המהרש"ם בדעת תורה ובכף החיים ובפסקי תשובות שם). אופן ב' - אם אמר לחבירו שתם, היום ל"ג בעומר, אבל הוא כיון בפירוש שאינו רוצה לצאת בזה ידי חובת המצוה, יכול לחזור ולספור אחר כך בברכה (כ"כ המשנה ברורה שם ס"ק כ"ב).

פלאות הקוראים

חידות נפלאות מהקוראים החשובים

חידוד מהרה"ג ר' אליהו שמילוביץ שליט"א - אשדוד, מג"ש בישיבה קטנה "ישועות משה - ויזניץ" בברכפלד

ידוע שבפסח מחמירים בהרבה חומרות יותר משאר ימות השנה, והאיל ואיסור חמץ במשהו, והאריכו בזה הראשונים והפוסקים. ונשאלת השאלה - לגבי מה מצינו דמקילים בפסח יותר מבשאר ימות השנה?

תשובה: כל ימות השנה - אם הכשיר סכין שבלוע בו בשר, כדי להשתמש בו לחלב או להיפך - נהגו העולם איסור בזה (מגן אברהם סימן תק"ט ס"ק י"א), ומכל מקום - אם הכשירו סכין של בשר לפסח מותר לו להשתמש בו בחלב, וכן להיפך, והטעם - כיון שלא היתה כוונת ההכשר לצורך ההחלפה מבשר לחלב או להיפך (כ"כ בשו"ת חתם סופר סימן ק"י שהוא נוהג בזה להיתר, והו"ד במשנה ברורה סימן תנ"א ס"ק י"ט).

היו שותפים בהפצת "מתיקות התורה" לתרומות עבור גליונות "פלאי התורה":

ניתן להפקיד - בנק פאג' (52) | סניף 186 | מס' חשבון 931055 או להתקשר ל: 052-7156981

תודה רבה מראש על הסיוע בזיכוי הרבים

"נעשה ונשמע"

מהנעשה והנשמע במכון "פלאי התורה"

ביום ב' פרשת מצורע ג' ניסן, נמסר בישיבה קטנה "שפע חיים - צאנז" בבני ברק תוכנית "פלאי התורה" על מסכת בבא בתרא, בו הוצג לבחורים מבחר חידות מרתקות על מסכתא זו לאחר שבחורי הישיבה עמלו בשבועות האחרונים לחזור על חק לימודם במסכתא זו שלמדו במהלך זמן החורף, התוכנית נמסר בליווי אחת המצגות המרתקות של "פלאי התורה" במשך למעלה משעתיים, והבחורים גילו בקיאות גדולה וחשיבה עיונית במסכת בבא בתרא, וכן בשאר מסכתות הש"ס ובמרחבי הפוסקים באופן נפלא עד למאד, ועד כדי כך, הם גם ענו תשובות חדשות לחידות שהוצגו בפניהם. וע"ז אפשר לומר "יגעת ומצאת תאמין".

מדוע בכה הרב מבריסק בני תמרוים על קברו של הקצב שקיללו וגידפו

לשחיטה, ותוך כדי הילוכו התנפל עליו אחד השוורים והרגו. והגיעו הדברים לאזני אבי ויילפת, ואמר - מי יודע, שמה בגלל קפידתי עליו גרמתי למותו של אדם מישראל. אמרתי לו: לא יתכן, אבא, הרי מחלת לאותו קצב. שאלני אבי - וכי זו מנין לך? השבתי: כשיצא הקצב מבית המדרש שמעתיד פוסע אחריו ומלמל ג' פעמים 'מחול לך'. מיד פתח אבי בדרישה וחקירה - אם אמת הדבר, או שמה בדיתי זאת עכשיו מלבי כדי להרגיעו, ורק לאחר שהוכחתי לו היכן עמד ואימתי אמר 'מחול לך' והבטחתי באמונה שבאזוני שמעתי, נרגע כלשהו, ובכל זאת הוסיף לבו להכותו על המקרה, ויתעצב מאד, וילך ללוות את ההרוג לבית עולמו, ויבך על קברו תמרוים, ויקבל עליו לומר 'קדיש' וללמוד 'משניות' לעילוי נשמתו במשך כל י"א חדשים מיום הפטירה, ולא די בזה, אלא מדי שנה שנה עד סוף ימיו הקפיד לצום ולומר קדיש ביום היארציט של ההרוג ונהג בו ככל חומרי יום שמת בו אביו' (תודה מיוחדת להרה"ג ר' יעקב הייזלר שליט"א, שציין לסיפור נורא זה).

לאור מה שכתוב בספה"ק - דעיקר העבודה בימי הספירה הוא התיקון בעיני אדם להבירו, שהרי כל דיני האבילות בימי הספירה הוא על כ"ד אלף תלמידי רבי עקיבא שמתו בימים אלו מחמת שלא נהגו כבוד זה בזה, נביא כאן סיפור נורא מהבית הלוי מבריסק זצ"ל (שהשבו ביום ד' חל יומא דהילולא דידיה), כפי שמובא בספר מריצי תורה ומוסר (ח"א, עמ' ע"ה) - סיפר הגר"ח מבריסק זצ"ל פעם ישבנו אני ואבי בעל היבית הלוי בבימ"ד דסלוצק, ועסקנו בתורה. לפתע נכנס לבימ"ד אחד הקצבים בעיר, שהיה אדם פשוט, והתחיל לגדף ולבוז את אבי. ובכן מה לאותו קצב כנגד אבי? יום אחד קודם לכן, בא הקצב עם חבירו לדין תורה אצל אבי, והקצב יצא חייב בדין. עכשיו טען הקצב - כי בעל דינו שיחד בממון את אבי, בכדי שיעוות את הדין רח"ל, ולא הסתפק בטענה, אלא גם קילל את אבי ואף איים שיכה את אבי הרב רח"ל. אבל אבי הקשיב והחריש. לבסוף חזר הקצב ויצא מבית המדרש כשאבי פוסע אחריו בלאט, ושפתיו ממלמלות: מחול לך, מחול לך, מחול לך. למחרת יצא קול הברה בעיר שאותו קצב הלך לקנות שוורים

מי נכלל בגדר של "גברא רבה" - והנלמד מזה

ידוע מה שהיה מורגל הרה"ק בעל הדברי חיים מצאנז זיע"א לומר - אינני מתיירא לא מפני מלאכים ולא מפני שרפים ואופנים, וממה אנ כן מתיירא, מאנחה שיוצאת מלבו של יהודי (מפי כ"ק בעל ה'שפע חיים' מצאנז זיע"א). ורואים מזה - עד כמה רעוד הצדיקים מאנחה של יהודי הבוקעת מלבו מחמת סבלו, והיו עסוקים במסירות נפש יומם ולילה בכל כל ימי חייהם להקל מסבלם של ישראל.

והמשפיע הגה"צ רבי אהרן טוסיג שליט"א, מח"ס קדושת עינים ומקרן לתורה, וש"ס, סיפר - שנה אחת נכנס מקורב אחד להרה"ק האדמו"ר מבאבוב זצ"ל בערב חג השבועות, והאדמו"ר בכה ואמר לאותו מקורב - אני כל כך מקנא בך, אתה עשית הכנה לחג השבועות עם לימוד התורה (וכידוע מה שהמליצו צדיקים שבימי הספירה ילמדו מסכת סוטה או מסכת שבועות שיש בהם מ"ט דפים, כנגד מ"ט ימי הספירה) ובעוד דברים חשובים, ואני ערום ועריה ולא הכנתי את עצמי בכלום לחג השבועות, כך אמר הרבי בענותנותו הקדושה, אבל אחר כך התבונן הרבי ואמר לאותו מקורב - בדבר אחד אני מחזק את עצמי, שעם זה אני יכול לבוא לחג השבועות, בזה שאני יושב כל יום ומקבל אנשים ושומע את מצוקתם, וכך אני מקיל להם את סבלם, וזהו דבר גדול להכנה לחג השבועות "זמן מתן תורתנו".

בספר אוצר פניני החסידות בפרשתנו (שנה א', מדור "מעשי צדיקים) מובא סיפור נפלא מספר 'ארזי הלבנון' - נודע היה הרב הקדוש רבי מאיר יחיאל מאוסטרובצה זיע"א בענותנותו הרבה. פעם אחת כשנפגש עם הגאון רבי חיים עוזר גרודז'נסקי זצ"ל מוילנא, מח"ס "אחיזר", ביקשו הגאון שיאמר איזה דבר תורה, ומחמת ענותנותו לא רצה הרה"ק מאוסטרובצה לומר דבר תורה, אך לאחר הפצרות מרובות אמר איזה דבר תורה. למשמע הדברים התפעל חיים עוזר ואמר לו: "הרי כבוד תורתו הוא גברא רבה אמיתי". נענה הרה"ק מאוסטרובצה ואמר: בזאת לא נקראים עדיין "גברא רבה". אלא במה נקראים גברא רבה? שאלו הגאון. והרה"ק מאוסטרובצה השיבו - גברא רבה נקראים כשמקילים את הסבל מבני ישראל, והביא ראייה לכך ממה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (מכות דף כ"ב:): - כמה טיפשי אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא קיימי מקמי גברא רבה, שהרי בתורה כתוב 'ארבעים יכנו' - מי מלקות, ואתו רבנן ובצרו חדא, והעמידו את מנין המלקות על ל"ט מלקות. ולכאורה יכלו חז"ל להביא את אותה ראייה מספירת העומר (הכתוב בפרש"נו) - שהרי בתורה נאמר "תספרו חמישים יום", ורבנן בצרו יום אחד מימי הספירה והעמידו את מנין ימי הספירה על מ"ט יום? והתירוץ בזה - להוריד יום אחד מימי הספירה עדיין אין עושה את האדם גברא רבה, ורק כשמקילים מסבלו של יהודי ומורידים ממנו מכה אחת, בזה נקראים "גברא רבה".

פרפראות הפלאות

פרפראות נפלאות בעיני הפלאות

הלימוד הנפלא - ממה שכתבה התורה פרשת ספירת העומר בתוך פרשת המועדים

כתב השפת אמת (תרמ"ב) בפרשתנו עה"פ וספרתם לכם וגו', וז"ל - ימי הספירה נזכרים תוך המועדות, שהמה ימים טובים כמו חול המועד שיש קדושה לפנייהם ולאחרייהם (כמש"כ הרמב"ן), וכתב תמימות תהינה, ובמדרש (ויק"ר כ"ח, ג') אימתי הן תמימות כשעושין רצונו של מקום, כדאיתא (ילקוט רמז ק"ב) על פסוק (תהלים ל"ז, י"ח) יודע ה' ימי תמימים, כשם שהם תמימים כך שנותיהם תמימים, כמו כן קאי על ימים אלו, דכתב 'תמימות תהינה' ונקראים ימי תמימים, ונזכרים למעלה כמו שכתוב 'יודע ה' לכן הם בכלל מועדי ה', והרי נקראו בפירוש 'שבע שבתות', מכלל שכל הימים אלו יש להם בחינת שבתות בצד מה. והימים האלו מסייעין טהרה - כמו שאמרו (יומא דף ל"ח:): בא לטהר מסייעין אותו. ואחר יציאת מצרים שנעשין כקטן שנוול ויצאנו מידי סטרא אחרא, יש לנו רשות לבקש טהרה. לכן הכין לנו השם יתברך אלה הימים דכתיב 'וספרתם לכם', שהיא מתנה טובה לטובתנו שנוכל לבוא לטהרה, וכל השנה תלוי באלה הימים, כמו שגידול כל התבואות בימים אלו, כן חיות האדם מתגלה עתה, כי הכל רק רמז אל הנהגה הפנימית, ועיין במדרש בפרשת העומר עכ"ל.

מה הפירוש שתלמידי ר"ע 'לא נהגו כבוד זה בזה'

בספר שפע חיים עה"ת (פרשת ויחי, שיעור חורש"י, שנת תשל"ט) מובא - איתא בחז"ל (יבמות דף ס"ב): שנים עשר אלף זוגות תלמידים היו לרבי עקיבא מגבת עד אנטירפס, וכולן מתו בפרק אחד, מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, ע"ש. והדבר ברור שמה שאמרו חז"ל שלא נהגו כבוד זה בזה, אין הכוונה שהתלמידים הקדושים של רבי עקיבא הלבינו פני חבריהם ברבים ופגעו בכבודם, אלא שבמדרגתם הנעלה עבר בלבם איזה רהור של לימוד חובה על אחד מחבריהם, אם ראו אותו מפסיק מלימודו רגע אחד, וגם רהור זה נחשב להם לפגם, כי יהודי צריך להרגיל את עצמו לראות מעלת חבירו ולא חסרונו, ולא לדון אותו לחובה אפילו במחשבה לבד עכתה"ק.

להזמנת דרשות נלהבות ומשמחות,
מבחר תוכניות "פלאי התורה"
בכל מקצועות התורה,
(יש אפשרות בליווי מצגת),
זיציים, ושבתות מרוממות ומשמחות.
ניתן לפנות: 058-3275596

גליון זה מאוצרותיו של המשפיע הרה"ג
ר' דוד נתנאל שורף שליט"א
יו"ר מכון "פלאי התורה"
ומגיש בישי"ג "אהל התורה" - סאסוב
ומח"ס "יד המשפט"
| אין לפסוק הלכה למעשה מהגליון |
© כל הזכויות שמורות

לתרומות עבור הגליונות | להערות והארות
לשליחת חידות בכל מקצועות התורה
ולקבלת העלון במייל, ניתן לפנות:
דואר - רחוב ר"י הנשיא 10/19א, אשדוד
טלפון - 052-7156981
פקס - 153-88556981
מייל - dn0527156981@gmail.com